

عنوان مقاله:

مدیریت بومی منابع آب در منطقه کاشان

محل انتشار:

دوفصلنامه دانش بومی ایران، دوره 6، شماره 12 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 53

نویسندگان:

غلامرضا لطیفی - دانشیار برنامه ریزی اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی

وحدان محمدشهری - کارشناس ارشد مدیریت شهری دانشگاه نورطوبی

خلاصه مقاله:

موضوع آب یکی از عوامل مهم در عرصه‌های مختلف زندگی در مقیاسهای محلی، ملی و فراملی می‌باشد. لذا بررسی نظام مدیریت بومی منابع آب، با رویکرد محلی که حاصل تجربه چندین هزار ساله ملتی است که ضمن توجه به خصوصیات جغرافیایی و به منظور بهره‌گیری از امکانات محیطی به خلق آن همت گماشته‌اند، ضروری به نظر می‌رسد. در این مقاله، مساله اساسی این است که شناخت و فهم جامعی از مدیریت بومی منابع آب در منطقه کاشان به ویژه روستای نیاسر به دست آوریم. به این منظور و نیز بررسی فرصتها، راهکارها و موانع گذار به مدیریت دوراندیش، مبتنی بر دانش بومی، اصول همیاری و رفاقت، پژوهش کیفی از طریق مطالعات اسنادی و میدانی مشتمل بر مصاحبه با ذینفعان طی سالهای ۹۲-۱۳۹۱ انجام شد. سپس با تلفیق مطالعات، مشاهدات میدانی به همراه مشارکت و ثبت و گردآوری نگرشها و رفتارهای کنشگران مدیریت بومی منابع آب، شناخت نسبی از آن به دست آمد. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که مدیریت بومی منابع آب، مبتنی بر چهار مولفه کلیدی است. یکی از مهمترین مولفه‌های آن، دانش بومی است. این دانش، برخاسته از فرهنگ، ارزشها، شیوه نگرش، تجارب، نوع باور و فهم مردم یک سرزمین است. نقش مشارکت ذینفعان و یاری آنها به یکدیگر در دومین مولفه، یعنی همیاری، نمود بیشتری پیدا کرده است. سومین مولفه عبارت است از رفاقت با مفهوم محوری خیرخواهی که مردم را در درک و ارتباط مناسب با یکدیگر و محیطزیست یاری مینماید. چهارمین مولفه، دوراندیشی است که شامل توجه به نیازهای نسل کنونی و آینده و نیز روشهایی است که دستیابی به مدیریت دوراندیش را محقق میکند.

کلمات کلیدی:

مدیریت بومی، منابع آب، همیاری، دانش بومی، رفاقت، دوراندیشی، منطقه کاشان، نیاسر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1184931>

